

POVESTEA DIN SPATELE POVEȘTII

Mușcă din cașcaval

Povestea *Cine mi-a luat cașcavalul?* a fost creată de dr. Spencer Johnson pentru a-i fi mai ușor să treacă peste o perioadă dificilă. După ce ani la rând a împărtășit povestea și cu alții și după ce a observat cum îi ajută și pe aceștia în viața personală și profesională, Spencer Johnson a publicat-o într-o carte de mici dimensiuni.

La șase luni de la publicare, povestirea lui Spencer se vânduse în mai mult de 1 milion de exemplare, iar în cinci ani a depășit 21 de milioane de copii. În 2005, Amazon a declarat că *Cine mi-a luat cașcavalul?* este cel mai vândut titlu de pe site-ul lor.

De-a lungul anilor, mult iubita carte clasică a lui Spencer și-a găsit locul în biblioteci particulare, de companii, de școli, de biserici, ale armatei sau ale unor echipe sportive. S-a răspândit în lume în multe limbi. Cititorii și fanii poveștii au declarat că înțelepciunea din această carte le-a îmbunătățit cariera, afacerea, sănătatea și căsnicia. Mesajul a fost unul atrăgător pentru toată lumea.

Cu toate acestea, Spencer simțea că mai sunt întrebări care nu primiseră răspuns: „Mulți dintre cei care au citit povestea originală au vrut să știe *de ce* și *cum*. De ce în unele momente ale schimbării ne adaptăm și ne comportăm cum se cuvine, în timp ce în altele nu? Și cum ne putem adapta mai repede și mai ușor într-o lume în continuă schimbare, pentru a fi mai fericiți și pentru a avea mai mult succes, orice am înțelege prin succes?”

Spencer era de părere că răspunsul la aceste întrebări ar putea fi găsit și exprimat cel mai bine prin continuarea poveștii *Cașcavalului*.

Cine mi-a luat cașcavalul? le-a arătat cititorilor o cale prin care se pot adapta la schimbările din viața personală și profesională.

Mușcă din cașcaval oferă instrumentele necesare pentru a te ajuta să pășești pe acea cale, nu doar să te adaptezi la schimbare, ci și să îți schimbi destinul.

CUVÂNT ÎNAINTE

Ne bucură că vei citi *Mușcă din cașcaval*.

Încă din tinerețe, tatăl nostru era fericit când îi putea ajuta pe ceilalți. Pe când era adolescent, a înființat o școală de înot pentru a-i ajuta pe copiii din vecini să învețe să înoate. Ca tânăr adult, a început pregătirea pentru a deveni chirurg, dar a descoperit că adevărata lui pasiune este scrisul. Prin scris simțea că poate ajuta mai mulți oameni.

Ne este nespus de dor de el și suntem extrem de mândri de contribuțiile pe care le-a adus lumii.

El însuși folosea adesea cuvintele și aforismele din această poveste în vremurile mai mult sau mai puțin prielnice. După ce a fost diagnosticat cu cancer pancreatic, înainte să moară, aceste cugetări l-au ajutat să își observe boala dintr-o altă perspectivă. I-au oferit instrumentele necesare pentru a accepta schimbarea cu dragoste și recunoștință.

La sfârșitul poveștii, am alăturat o scrisoare scrisă de el în stadiul final al bolii, pentru a ilustra măsura în care a folosit aceste cugetări în propria viață.

Sperăm că o să îți placă această carte și îți dorim să ai parte numai de bine.

de Emerson Johnson, Austin Johnson
și Christian Johnson,
iulie 2018

UN SEMINAR. Din Chicago

Într-o zi rece de toamnă, a avut loc ședința unui seminar săptămânal de afaceri. Acesta era penultimul curs, iar pentru acea zi, participanții avuseseră de citit o scurtă poveste despre două personaje, dl Iepure și dl Hohot, care au reacționat foarte diferit în fața schimbării. Cartea se numește *Cine mi-a luat cașcavalul?*.

Dennis, liderul seminarului, a deschis cursul:

– Fiți, vă rog, atenți. Vreau să încep cu o întrebare: cine naiba *ne-a* furat cașcavalul și ce avem de gând să facem în legătură cu asta?

Studentii au început să râdă. Dennis avea un mod special de a-i relaxa, deși studenții știau că deține informații serioase despre afaceri.

Au început să discute despre carte. Unii au spus că au beneficiat de multe de pe urma poveștii, atât în viața profesională, cât și în cea personală. Dar, cu toate astea, unii dintre ei aveau întrebări.

– Înțeleg mesajul global de adaptare la schimbare, a spus Alex, care lucra în industria tehnică. Dar pare mai ușor de zis decât de făcut. Mai exact, cum am putea să *facem* asta?

Mia, medic, a consimțit.

– Unele schimbări par ușor de acceptat, dar altele sunt extrem de dificile.

– Iar la locul meu de muncă nu numai că nu s-a schimbat nimic, dar pare că mai este puțin și acesta dispare cu totul, a adăugat Alex.

– Și în cazul meu este la fel. Câteodată parcă nici nu îmi mai recunosc domeniul de activitate, a spus Brooke, care lucra ca editor.

– Câteodată, nu îmi mai recunosc *viața*, a spus Alex.

Ceilalți au început să râdă.

– Serios. Sunt prea multe schimbări deodată. Aș *pleca după cașcaval* dacă aș putea, dar în mare parte din timp habar nu am unde este cașcavalul!

În timpul acestei discuții, un tânăr din spatele sălii, Tim, a ridicat mâna și a spus ceva. Dennis a ridicat ambele mâini pentru a opri conversația și, după ce toată lumea a tăcut, l-a rugat pe Tim să repete întrebarea, pentru a fi auzită de toți. Tim și-a dres vocea și a spus:

– Cum rămâne cu dl Iepure?

Alex s-a întors pentru a-l privi pe tânăr.

– Ce este cu el?

Tim a întrebat:

– Ce s-a întâmplat cu el?

În sală s-a făcut liniște, în timp ce toți se gândeau la povestea dlui Iepure și a dlui Hohot și se întrebau același lucru.

– Asta aș vrea să știu, a continuat Tim. Pentru că, sincer, dl Iepure este personajul din poveste cu care mă asemăn cel mai mult. Dl Hohot pare să își găsească drumul. Dar între timp dl Iepure rămâne singur și supărat în casa goală. Mi se pare că vrea la fel de mult ca dl Hohot să poată desluși totul, dar este blocat. Și nu îmi place să spun asta, dar cam așa stau lucrurile și cu mine.

Pentru câteva momente, nimeni nu a spus nimic. Apoi Mia a vorbit:

– Știi ce vrei să spui. În aceeași situație sunt și eu. *Vreau* să mușc din cașcaval, dar nici nu știu de unde să încep.

Unul câte unul, cu toții și-au dat seama cât de mult rezonază cu spusele tânărului. În poveste, personajul dl Hohot a găsit „noul cașcaval”. S-a lăsat purtat de schimbare și în cazul lui a funcționat. Dar dl Iepure încă era pierdut. Mulți se simțeau la fel.

Toată săptămâna, Dennis s-a gândit la acel tânăr și la întrebarea lui. Săptămâna viitoare, când clasa s-a reunit, a spus:

– M-am gândit mult la întrebările voastre de săptămâna trecută, de ce dl Hohot s-a schimbat și dl Iepure nu și ce ar fi putut să urmeze. Cred că povestea nu e încheiată și aș vrea să vă spun continuarea ei.

Sala era așa de tăcută, încât puteai auzi musca. Toată lumea voia să știe: *Ce s-a întâmplat cu dl Iepure?*

– Probabil că vă amintiți întâmplările din *Cine mi-a luat cașcavalul?*, a început Dennis...

CINE MI-A LUAT CAȘCAVALUL?

Povestea originală

Odată, demult, într-un ținut îndepărtat, trăiau patru mici eroi care alergau printr-un labirint, căutând cașcavalul care îi hrănea și îi făcea fericiți. Două personaje erau șoriceii Mirosilă și Gonilă, iar celelalte două erau doi omuleți, dl Iepure și dl Hohot. Labirintul era alcătuit din coridoare și încăperi, unele adăpostind cașcaval delicios. Dar existau și cotloane întunecate și căi care nu duceau nicăieri.

Într-o zi, toți au găsit deliciosul cașcaval la capătul unui coridor în Stația de Cașcaval C. Apoi, au început să revină în același loc în fiecare zi pentru a se bucura de și mai mult cașcaval.

Nu a trecut mult și dl Iepure și dl Hohot și-au reconstruit întreaga viață în jurul Stației de Cașcaval C. Habar nu aveau de unde venea cașcavalul sau cine îl punea acolo. Au presupus, doar, că va fi acolo mereu.

Dar într-o zi a dispărut. Când au văzut că nu mai este cașcaval, Mirosilă și Gonilă au pornit imediat în căutarea altuia. Ceea ce nu au făcut dl Iepure și dl Hohot. Cei doi omuleți au rămas acolo, blocați. Cașcavalul lor dispăruse!

Cum era posibil? Nimeni nu îi avertizase! Nu era corect! Nu așa trebuiau să decurgă lucrurile.

Au stat supărați zile în șir. Și până la urmă, dl Hohot a observat că Mirosilă și Gonilă dispăruseră prin labirint și a decis să urmeze și el șoriceii și să caute alt cașcaval.

Și dl Hohot a spus:

– Câteodată, dle Iepure, lucrurile se schimbă și este clar că nu vor mai fi niciodată cum au fost. Se pare că aceasta este una dintre acele situații. Viața merge mai departe. Și noi ar trebui să facem la fel.

Și, spunând asta, a plecat. După câteva zile, dl Hohot a apărut din nou în Stația de Cașcaval C cu câteva bucăți mici din *noul cașcaval*, oferindu-i din ele și dlui Iepure. Dar dl Iepure nu credea că o să îi placă acest *cașcaval nou*. Nu era obișnuit cu el. Își voia înapoi cașcavalul *lui*. Așa că dl Hohot a plecat iar singur și fără tragere de inimă să caute *cașcaval nou*. Aceasta a fost ultima dată când dl Iepure și-a văzut prietenul.

NOUA POVESTE:

Ce a urmat?

Zile întregi, dl Iepure a rămas în casa lui de lângă Stația de Cașcaval C, fâțându-se înainte și înapoi, agitat și supărat.

Zi de zi, încă aștepta să mai apară cașcaval din cel vechi și nu putea să creadă că asta nu se va mai întâmpla niciodată. Era sigur că dacă va aștepta, lucrurile vor reveni la normal.

Dar nu a fost așa. Și de ce nu se întorcea dl Hohot? Pe măsură ce se sucea prin casă înapoi și-ncolo, dl Iepure găsea diferite răspunsuri.

La început, și-a spus: „Va veni înapoi. Va fi aici cât de curând și lucrurile se vor întoarce la normal.“ Dar „cât de curând“ s-a transformat în zile întregi, iar dl Hohot tot nu apărea.

Pe măsură ce era tot mai supărat, gândurile dlui Iepure au luat o altă direcție.

„A uitat de mine.“

„Se ascunde de mine.“

„Face asta intenționat! Cum poate prietenul meu să mă trădeze astfel?“